

(saavel det i Skolen som det i Hjemmet) samt de hygiejniske Forhold, hvorunder Elever arbejder, og paa den anden Side de Sygdomme og Svagheder, der saa almindeligt træffes hos de paagældende Børn. I Overensstemmelse hermed har han udtalt den Mening, at det er paa høie Tid, at Autoriteternes Opmærksomhed henledes paa Sagen, for at de paapegede Mangler og Feil kunne blive afhjulpne og deres uheldige Virkninger forebyggede.

Skjøndt Selskabet tilfulde anerkjender det Fortjenstlige ved Hr. Kommunalæge Hertel's betydningsfulde Arbejde, vover det dog ikke herpaa alene at begrunde en bestemt Dom om Rigtigheden af Forfatterens Slutninger. Dertil er nemlig det Materiale, der afgiver Grundlaget for disse Slutninger, dels ikke stort og flersidigt nok, dels samlet indenfor altsor snævre Tidsgrenser. Paa den anden Side indeholder dette Arbejde efter Selskabets Mening den alvorligste Opfordring til en saa alsidig og indgaaende Undersøgelse som muligt af alle de Forhold, der kunne tjene til at belyse og afgive et betryggende Grundlag for den rette Bædning af denne for Almenvellet saa vigtige Sag.

At en enkelt Mand, selv om han dertil udrustes med fornøden Myndighed af Stat og Kommune, ikke vil være en saadan Opgave voksen, turde af nærliggende Grunde være indlysende.

Derfor tillader Selskabet sig ærbødigst at andrage om, at det høie Ministerium vilde tage denne Sag i sin Haand og ved Nedsættelse af en i Hovedsagen af Skolemænd og Læger sammensat Kommission træffe virksomme Foranstaltninger saavel til Dplysning om mulige sanitere Misligheder og Mangler i Ordningen af Skolevæsenet som til saadannes fremtidige Forebyggelse."

Paa det medicinske Selskabs Begue

ærbødigst

Solmer,

p. t. Formand.

C. Krebs.

Bilag 2.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Ligesom Spørgsmaalet om, hvorvidt Eleverne i vor Tids Skoler blive overbebyrdede med Lærestof til Skade baade for deres fysiske og intellektuelle Udvikling, i Tidens Løb har affødt en Mængde Indlæg fra Skolemænd saavel i Bogverdenen som i Dagspressen, saaledes har det noget yngre Spørgsmaal om Skolehygieinen i dens Helhed, der er reist af Læger, heller ikke kunnet andet end vække Opmærksomhed i Skolemændenes Kreds.

Efter at ansete Hygieinikere med stor Vægt have fremsat Paastand om, at Skolebørnernes Sundhedstilstand frembyder Forhold, der i høi Grad maa vække Betyrning, har ogsaa det pædagogiske Selskab i Kjøbenhavn beskæftiget sig med denne Sag. Den almindelige Mening i Lærerstand er utvivlsomt, baade at der i de høiere Skoler finder en delvis Overbebyrdelse Sted, og at de hygiejniske Forhold, hvorunder Eleverne arbejde, paa mangfoldige Steder lade saare Meget tilbage at ønske, og man har derfor kun med Glæde kunnet se de Skridt, som det medicinske Selskab i Kjøbenhavn ved sit Andragende af 11te November 1881 har gjort hos Undervisningsministeriet for at fremskalbe praktiske Forholdsregler til Sagens fuldstændige Belysning. Men særlig bør det betones, at de skadelige Forhold, der virke ind paa Børnernes Sundhedstilstand, saasom for ringe Luftmængde, slet Ventilation, daarlig Belysning og ubekvemme Sædepladser, sikkert forekomme i langt større Maaal i de lavere end i de høiere Privatskoler, hvormed Kommunalæge Hertel's Skrift, til hvilket det medicinske Selskab med fuld Høie har henvist, alene beskæftiger sig.

Da alle Forsøg af Enkeltmand paa at belyse disse Forhold ifølge Sagens Natur ville blive mere eller mindre ufuldstændige, og alle private Skridt i denne Retning paa mange Steder ville støde paa uovervindelige Vanskeligheder, som en officiel Kommission af Sagkyndige ikke vil møde, kan det pædagogiske Selskab derfor, i Følelsen af den store Betydning, som den